

עפ"ג 61316/02/17 - מדינת ישראל נגד גבריאל שני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

09 יולי 2017

עפ"ג 61316-02-17 מדינת ישראל נ' שני

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת זהבה בוסתן כבוד השופטת נאווה בכור

מדינת ישראל

המעוררת

נגד

גבריאל שני

המשיב

נוכחים:

ב"כ המעוררת עו"ד רועי ברק

ב"כ המשיב עו"ד קרן זרקו זמיר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בת.פ 54116-02-15 בביצוע 5 עבירות של אי הגשת דוח"ת לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א 1961 (להלן "החוק"), מהן 2 עבירות במסגרת תפקידו כמנהלה של הנאשמת 1, ו-3 עבירות במסגרת חובתו האישית בדיווח למס הכנסה.

בית המשפט קמא הטיל על המשיב מאסר על תנאי ל-6 חודשים, בתנאים המפורטים בגזר הדין, וחתימה על התחייבות כספית בסך 40,000 ₪ להימנע מהעבירות בהן הורשע במשך שנתיים.

הערעור שבפנינו מופנה כנגד הימנעות בית המשפט קמא להטיל על המשיב קנס כספי.

גזר דינו של בית המשפט קמא

עמוד 1

1. יש להתייחס בחומרה לעבירות מס. יחד עם זאת, בהתייחס לאישומים נשוא הערעור, מדובר בעבירות המצויות ברף הנמוך של עבירות המס, ולכן מצטרפת העובדה שהנאשמים (המשיב והחברה) הסירו את המחדלים.

מטעם זה בטיעוניהם לעונש, עתרו הצדדים במשותף להטיל על המשיב עונש של מאסר על תנאי. המערער עתרה כי בנוסף יושת על המשיב קנס שלא יפחת מ- 8,500 ₪ ואילו המשיב ביקש להסתפק בהתחייבות או בקנס נמוך.

2. בעבירות מסוג העבירות נשוא הערעור, כאשר מוסר המחדל במלואו, עתירת הצדדים היא למאסר על תנאי וקנס ולענין הקנס מתחם העונש נע בין אלפי ₪ בודדים לבין עשרות אלפי ₪.

3. חרף המתחם שקבע לרכיב הקנס, אין מקום להטיל על המשיב קנס אלא ולהטיל את העונשים המפורטים לעיל בהסתמך על עפ"ג 28376-10-13 **יחזקאל נ' מ.י.** (להלן "**פס"ד יחזקאל**") ובשים לב לכך שהמשיב נעדר עבר פלילי, הוא ואשתו מצויים בהליכי פשיטת רגל, בהתחשב במצבו המשפחתי של המשיב (נשוי+4) ובשים לב לכך שעסקו ירד לטמיון בשל שרפה שפקדה אותו.

נימוקי הערעור

4. הדוחו"ת נושא הערעור הוגשו באיחור של 4 שנים.

5. בית המשפט קמא חרג מהמתחם שקבע והעדיף את האינטרס האישי של המשיב על פני האינטרס הציבורי של הרתעה ומלחמה בעבירות המיסים.

6. היה על בית המשפט קמא לאזן בין רכיב המאסר, שנקבע למאסר מותנה בלבד, לרכיב הכלכלי ולהטיל על המשיב גם קנס כספי.

7. בית המשפט קמא טעה בפרשנות שנתן לאמור בפס"ד יחזקאל.

8. טענת המשיב בדבר שריפת עסקו עלתה לראשונה בשלב הטיעונים לעונש.

תגובת המשיב

9. גזר דינו של בית משפט קמא ראוי, סביר ועולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת.

על המשיב הוטל עונש של מאסר על תנאי, ובשל מצבו הכלכלי נמנע בית המשפט מלהטיל עליו קנס, אך הטיל עליו התחייבות כספית בסכום נכבד של 40,000 ₪.

10. בפסה"ד יחזקאל נקבע כי מתחם הקנס ההולם כאשר מדובר בפושט רגל, הוא "ללא קנס".

גם אם מתחם הקנס שנקבע על ידי בית המשפט קמא שגוי, הרי שהתוצאה היא סבירה ויש להותירה על כנה.

11. בהתאם להוראת סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, את מתחם העונש ההולם יש לקבוע לפי חומרת העבירה ומידת אשמו של הנאשם בנסיבות המקרה.

ככל שמדובר בקנס קבע המחוקק סעיף נפרד ומוחרג מזה של מתחם העונש הכללי ועל פי סעיף 40ח לחוק העונשין, חובה על בית המשפט להתחשב, בנוסף לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) לחוק, גם "במצבו הכלכלי של הנאשם", בהשפעת הקנס על הנאשם שבפניו וכן בסבלו האישי של הנאשם מהעונש הכספי שייגזר עליו.

12. קריסתו הכלכלית של המשיב הכניסה אותו ואת רעייתו להליכי פשיטת רגל והוצא צו כינוס על נכסיהם. למרות מצבם הכלכלי, ולאחר מאמצים רבים, הוסרו כל המחדלים בתיק. המשיב ורעייתו, שלהם 4 ילדים קטינים, עובדים מזה כשנתיים כשכירים ומשלמים מידי חודש 4,000 ₪ לקופת הכנ"ר. בנוסף משלם המשיב מזונות עבור ילדיו מנישואים קודמים, תשלומים בעבור שכר דירה והוצאות שוטפות.

13. בתי המשפט, על ערכאותיהם השונות, נמנעו מהטלת קנס במקרים דומים בהם הנאשם היה בהליכי פשיטת רגל. המערערת לא הרימה את הנטל ולא הוכיחה כי העונש שהוטל על המשיב חורג באופן ניכר מהעונש הראוי ולא הפנתה, ולו למקרה אחד, בו הוטל קנס בשל אי הגשת דוחו"ת במקרה בו הנאשם ללא עבר פלילי ואף הסיר את המחדלים.

דין והכרעה

14. בתי המשפט מתייחסים בחומרה לעבירות כלכליות, וככלל מבכרים את האינטרס הציבורי של הרתעה על פני האינטרס האישי של העברין המורשע.

יחד עם זאת, הענישה היא אינדיבידואלית ותלויה בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיו האישיות של כל נאשם.

הן קביעת מתחם העונש והן קביעת העונש בתוך המתחם מושפעים מאותן נסיבות ומדיניות הענישה היא רק אחד השיקולים המשפיעים על מתחם הענישה. בצד השיקול של מדיניות הענישה עומדים שיקולים נוספים של הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו וכן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. בענייננו אין מחלוקת כי העבירות שביצע המשיב אכן מצויות ברף התחתון של עבירות המס וכי עונש של

מאסר על תנאי וקנס הם העונש "המקובל" לעבירות מסוג זה.

בפסה"ד בענין יחזקאל, עליו נסמך בית המשפט קמא, הטיל בית משפט השלום על הנאשם קנס בסך של 20,000 ₪ ובית המשפט המחוזי הותיר את הקנס על כנו, אך בצד זאת קבע כי לאור היותו של הנאשם פושט רגל "מתחם הענישה ככל שקשור בקנס, צריך להיות **אי תשלום קנס בכלל**, או למצער קנס נמוך מאד שלמעשה משולם מידי חודש בסכום של שקלים בודדים מתוך כלל הכנסותיו, שרובם מוקדש לתשלום לנושים האחרים" (ההדגשה שלנו).

בענייננו בית המשפט קמא לא קבע כי הרף התחתון של רכיב הקנס הוא "אי תשלום קנס" אלא קבע כי הרף התחתון של המתחם ברכיב הקנס הוא אלפי שקלים בודדים. בית המשפט קמא אף לא קבע כי מתקיימות נסיבות, כמפורט בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, המצדיקות חריגה מהמתחם לקולא.

לפיכך היה על בית המשפט קמא לקבוע את הקנס, בתוך המתחם שקבע ולהתחשב במצבו הכלכלי של המשיב בקביעת גובה הקנס בתוך המתחם ובפריסת הקנס לתשלומים.

16. נדגיש כי איננו קובעים שבמקרים המתאימים לא ניתן להטיל עונש שאינו כולל רכיב של קנס, כפי שאף עולה מהפסיקה שהוצגה על ידי ב"כ המשיב, אך במקרים אלה על בית המשפט לקבוע את המתחם בהתאם.

אין זה המקרה המתאים בענייננו ובצדק קבע בית המשפט קמא כי מתחם העונש ברכיב הקנס הוא בין אלפי שקלים בודדים לבין עשרות אלפי שקלים וזאת לנוכח מספר העבירות ומשך הזמן שחלף עד להסרת המחדל.

17. לאור האמור, ובהתחשב בעובדה כי המחדלים הוסרו, המשיב פושט רגל וכן בהתחשב בעובדה כי סכום ההתחייבות הכספית שהוטלה על המשיב הוא נכבד, אנו מטיילים על המשיב, בנוסף לעונשים שנקבעו על ידי בית המשפט קמא, קנס כספי בסך של 4,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו שישולם ב- 20 תשלומים חודשיים רצופים ושווים של 200 ₪ כל אחד החל מיום 1.10.17 ועד לפירעון המלא.

אי תשלום שלושה תשלומים יעמיד את כל יתרת הקנס לפירעון מיידי והוא יועבר למרכז לגביית קנסות.

יתר חלקי גזר הדין של בית המשפט קמא יעמדו על כנם.

ב"כ המשיב תודיע תוצאת פסק הדין למשיב ותמסור לו עותק ממנו.

ניתן היום, טו' תמוז תשע"ז (9/7/2017) במעמד ב"כ הצדדים.

נאוה בכור, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**